

[A. M. Hansen.]

ærede Medlem siger, at han ved godt, at der til disse Grundsætser findes en Række Tillæg. Ja, hvorfor saa ikke nævne dem, og hvorfor saa ikke anføre, hvad de vil betyde for vedkommende Invalid? Der er for det første Invalidetillæget ifølge § 40, Stk. 1, det bør dog det ærede Medlem tage med, for det skal alle Invalidere have, det skal i alle Tilfælde tillægges den her fastsatte Rentesats. Saa er der det saakaldte Hjælpeløshedstillæg, det vil sige, at Invalidere som har fremmed Hjælp og ikke kan klare sig selv, faar, naar de bor paa Landet, yderligere 156 Kr. om Aaret. Det første Tillæg, Invalidetillæget, er for dem, der bor paa Landet, 78 Kr. Hertil kommer Forsørgeretillæget; hvis vedkommende Invalid f. Eks. har to Børn, vil det betyde, at han, hvis han bor paa Landet, faar 144 Kr. til om Aaret. Lægger vi disse Tal sammen med Grundsætten, bliver det 810 Kr., hvorfra der saa skal drages de 9 pCt., og dette kan jo saa blive nogle og halvfjerds Kroner, hvilket vil sige, at Invalidere for en saadan Invalid bliver et godt Stykke over de 700 Kr. Der er derfor ingen Grund til, synes jeg, hvis man da ikke har en politisk Villie dertil, en partipolitisk Villie dertil, at sætte dette saa stærkt frem, som det ærede Medlem gjorde det ved at sige, at den Invalidere, som vedkommende faar, er 390 Kr., og saa til Dels fortie det andet, i hvert Fald hvad Tallene angaar.

Foruden det, jeg har nævnt her, kunde jeg nævne Blindetillæget, som omhandles i § 62. Jeg erindrer, at det ærede Medlem, da han for to Aar siden vilde ind i Samarbejdet og vilde naa et Resultat, netop pegede paa, at her var et Tillæg, som maaske kunde stryges, hvorved der kunde spares halvanden Million Kroner. Se, dette rimer jo ret daarligt med, at det ærede Medlem i Dag staar og taler om de lave Invalideresætser, naar han selv har været med til at ville borttage et af Tillægene for nogle af Invaliderne. Og endelig kunde jeg nævne, at det ogsaa for Invaliderne gælder, hvad der hidtil kun gjaldt for Aldersrentenyderne, at Kommunalbestyrelsen har Adgang til at yde dem 5 pCt. Forhøjelse, hvis den skønner, at der er særlig Trang dertil. Jeg tror, at hvad enten vi tager Invalidere enten paa Land eller i By eller i Hovedstad, maa man hævde, at de gennemgaaende vil være bedre stillet efter denne Lov, end de var tidligere, og at den Lovgivning, som her foreligger, betyder en langt mere retfærdig Opbygning, idet den tager Hensyn til de paagældendes so-

cialle Kaar i al Almindelighed, hvad den tidligere Invalidere Lov ikke har gjort.

Jeg tror, jeg hermed har svaret det ærede Medlem paa de væsentligste af de Punkter, hvor han satte ind med sit Angreb. Jeg vil da til Slutning sige, at jeg hilser med Glæde Udsigten til, at det foreliggende Lovforslag snart kan blive ophøjet til Lov sammen med den øvrige Sociallovgivning. Tilsammen betyder dette mægtige Lovkompleks et betydeligt Fremskridt i vor sociale Lovgivning. Det er glædeligt, at der i Rigsdagen har været tilstrækkeligt Samarbejde og Sammenhold til, at dette Maal kunde naas. Det er et Maal, som jeg mener, vor Tid har Lov til at være glad ved at have naaet. I trange Tider, som det er, har vi bygget en Lovgivning op, som betyder større Sikkerhed for dem, der kommer ind under denne Lovgivning, og en bedre og retfærdigere Fordeling af de Byrder, som denne Lovgivning lægger paa Samfundet. Det er glædeligt, siger jeg, at der i Rigsdagen har været tilstrækkeligt Samarbejde og Sammenhold til, at dette Maal kunde naas. Det vilde have været endnu mere glædeligt, hvis alle Partier kunde have samlet sig om denne Lovgivning. Det konservative Folkeparti har af politiske Grunde ikke villet være med. Det er beklageligt, saa meget mere som man havde Grund til, da Behandlingen af Lovforslaget begyndte, at haabe paa velvillig Medvirken netop fra dette Partis Side. Jeg beklager, som sagt, at det ikke er lykkedes ogsaa at faa dette Parti med, men jeg skal slutte med at anbefale ærede Medlemmer at stemme for dette Lovforslags Vedtagelse.

Hans Hansen (Rørby): Medens jeg i Gaar kunde give Lovforslaget om social Forsorg uforbeholden Tilslutning paa min Gruppens Vegne, beklager jeg, at jeg ikke lige saa uforbeholdent kan anbefale det foreliggende Lovforslag. Jeg ser godt, at der er Forbedringer i Forhold til den nugældende Ordning for Aldersrentens og Invalidere rentens Vedkommende og for Sygekasserne, men det forekommer mig, at der indeholdes saa mange unødige og uretfærdige Tvangsindgreb overfor Folk, der selv overtager deres Forsikring, at det utvivlsomt vil svække Folks Trang til Selvforsikring, ligesom der ogsaa efter min Mening sker direkte Forringelser i Forhold til de nugældende Takster. Det er jo i høj Grad urigtigt at paaligne alle Personer den samme Præmie til Syge- og Invalidere forsikring uden Hensyn til, hvor de bor i Landet, men udbetale